

den omhandlede hjælp, kan fordrer, at erstatningskravet skal gøres gældende gennem den nuværende opholdskommune.

Stk. 2. For så vidt vedkommende kommunalbestyrelse må søge erstatningskravet gennemført ved domstolene, har kommunalbestyrelsen fri proces. Det samme gælder med hensyn til inddrivelse af betaling og bidrag i henhold til kapitlerne IV og XV.

Stk. 3. Hvis modtagen offentlig hjælp tilbagebetales, betragtes den i forhold til modtageren og dennes eventuelle forsørger som ikke ydet.

§ 69. Kommunalbestyrelsen er berettiget til at eftergive tidligere modtagen hjælp med tilbagebetalingspligt samt restancer på forskudsvis udlagte bidrag under forudsætning af:

- 1) at vedkommende ikke i det sidste år har modtaget hjælp i henhold til kapitel VI

til sig eller dem, hvis forsørgelse påhviler ham, eller der for ham forskudsvis er udlagt bidrag,

- 2) at han skønnes nu at ville kunne klare sig selv og opfylde sine forsørgelsespligter uden hjælp i henhold til kapitel VI, og
- 3) at han derudover ikke har evne til at tilbagebetale hjælpen uden selv at komme til at mangle, hvad der må anses for rimeligt til eget underhold eller til opfyldelse af de ham påhvillende forsørgelsespligter.

Stk. 2. Når der er forløbet 5 år fra hjælpens ophør eller fra udløbet af den periode, for hvilken der senest forskudsvis er udlagt bidrag, er kommunalbestyrelsen, når den skønner, at de i stk. 1 anførte betingelser er opfyldt, forpligtet til på begæring at eftergive tidligere modtaget eller pådraget hjælp.

Afsnit III.

Særforsorg m. v.

Kapitel X.

Særforsorg m. v.

§ 70. Staten drager omsorg for opdragelse, underhold, forsørgelse, kur og pleje af sindssyge, åndssvage og andre særlig svagtbegavede, epileptikere, vanføre, lemlæstede, talelidende, blinde og svagsynede, døve og tunghøre, for så vidt pågældende skal undergives behandling på en egentlig statsinstitution eller en statsanerkendt institution eller af sådanne institutioner under vedvarende tilsyn anbringes i kontrolleret familiepleje, jfr. de særlige love om åndssvage og andre særlig svagtbegavede, om blinde og stærkt svagsynede og om døve og tunghøre.

Stk. 2. Udgifterne ved de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger afholdes for personer over 18 år i trangstiltælde og for personer under denne alder i alle tilfælde direkte og endeligt af statskassen.

Stk. 3. Takster for betalingen for personer over 18 år, som ikke kan anses for at være trængende, fastsættes af socialministeren. For ophold på statshospitalerne for sindslidende fastsættes taksterne af indenrigsministeren.

Stk. 4. Staten overtager udgifterne ved forsorgen efter stk. 1 fra månedsdagen efter datoen for anmodningen om optagelse på vedkommende institution, for så vidt nødvendigheden af patientens optagelse anerkendes gennem patientens derefter følgende indkaldelse, optagelse på venteliste, anbringelse i kontrolleret familiepleje eller lignende.

Stk. 5. Til statens udgifter regnes også de fornødne rejse- og beklædningsudgifter i anledning af patientens rejse (transport) til, ophold på eller udskrivning fra vedkommende institution (familiepleje). Beklædning må dog kun ydes inden for de grænser, som institutionen ifølge sit af socialministeren godkendte beklædningsregulativ m.v. kræver.

§ 71. Staten afholder udgifterne ved behandling af talelidende, der foregår uden for et statsinstitut, når sådan behandling sker efter henvisning fra vedkommende institut. Det samme gælder sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af den i stk. 1 nævnte behandling, for så vidt angår børn i skolealderen efter for-